

5. - 6. 7. 2003 Ellwangen

Již 32. národní pouť ke sv. Metodějovi do Ellwangen bude zahájena bohoslužbou v basilice sv. Víta, tentokrát za vydatné účasti královopolských farníků, tedy především našeho sboru, který doprovodí svým zpěvem mši svatou. Po poutní bohoslužbě se společně odebereme k pamětní desce sv. Metoděje. Společnou modlitbou jistě uctíme památku obou světců, nazývaných „Apoštoly Slovanů“.

Tento název je vlastně uznáním jejich zásluh za uvedení křesťanství na Moravu. Pro oživení si připomeňme, že v roce 863 poslal císař Michal III. oba bratry na Moravu na žádost knížete Rostislava

o kněze mluvící slovanskou řečí. Oba bratři jako první věc zavedli slovanský jazyk do bohoslužby. Konstantin k tomu vytvořil vlastní písmo – glagolici a proto oba bratři patří k zakladatelům slovanského písemnictví. Konstantin sám přeložil do staroslověnštiny evangelia, apoštolář, misál, žaltář a napsal ke čtyřem evangeliím předmluvu tzv. Proglas (při bohoslužbě v Ellwangen je čten začátek Proglasu před evangeliem). V tomto díle pokračoval i Metoděj, který přeložil životopisy církevních Otců a další knihy.

Franští kněží nelibě nesli, že se na Moravě šíří křesťanství hlásané slovanským jazykem a jsou v tomto jazyce slouženy mše. Tvrdili, že Písmo svaté má být šířeno jen v těch jazycích, v nichž bylo napsáno, tedy hebrejsky, řecky a latinsky. Proto se oba bratři rozhodli, že se vydají do Říma, aby si od papeže vyžádali svolení kázat v jazyce Slovanů a právo vysvětit své nejlepší žáky na kněze. Roku 867 dorazili do Říma. Papež Hadrian II., který věděl, že přinášejí ostatky svatého Klimenta, jim vyšel naproti s průvodem kněží a obyvatel města. Slavnostně pak dopravili světcovy ostatky do chrámu, který byl zasvěcen jeho památce. V následujících dnech předložili bratři papeži ke schválení bohoslužebné knihy ve slovanském jazyce. Radost z dosaženého cíle však zkalila vážná nemoc Konstantinova. Když cítil, že se blíží konec jeho života, uchýlil se do kláštera při chrámu sv. Klimenta v Římě, kde přijal řeholní jméno Cyril a za krátký čas pokojně zesnul.

Po smrti Cyrila v Římě 869 byl papežem Hadriánem II. Metoděj vysvěcen na misijního biskupa s právem udělovat svým žákům kněžské svěcení. S apoštolským listem povolující čtení evangelia ve slovanském jazyce se Metoděj odebral do Panonie. Franští biskupové však pokládali toto území za svá misijní pole (bohužel nejen kvůli evangeliu, ale hlavně kvůli moci a daním) a dali Metoděje na dva a půl roku uvěznit (tehdejší církevní žalář byl v Ellwangen). Papež Jan VIII. Metoděje ze žaláře roku 872 vysvobodil a potvrdil používat slovanský jazyk při bohoslužbách, avšak s jistým omezením. Franští kněží se však ani nyní neshodli s Metodějovým působením a neustále strojili úklady. Metoděj se musel roku 879 znovu odebrat do Říma a obhajovat před papežem svoji pravověrnost. Papež jej znovu potvrdil v arcibiskupském úřadě a tak mohl Metoděj vykonávat úřad až do své smrti.

Metoděj zemřel v roce 885 a podle mínění historiků je pochován ve své katedrále na Velehradě i když se jeho hrob dosud nenašel. V době Metodějovy smrti bylo v jeho arcidiecezi asi 200 kněží, jáhnů a podjáhenů. Tito byli postupně z území vyhnáni a uchýlili se většinou do Bulharska, Chorvatska, Polska a Čech. Na nátlak bavorských biskupů, papež Štěpán VI. záhy po Metodějově smrti (v roce 896) zakázal používat slovanský jazyk při bohoslužbách.